

[Axel Kristensen.]

indeholder den klare og af venstre flere gange krævede sanering af pristallet der- ved, at skatter og afgifter tages ud af pristallet.

Poul Møller: På det konservative folkepartis vegne skal jeg meddele tinget, at vi ligesom venstre her ved tredje behandling vil stemme for lovforslaget om indførelse af et reguleringspristal. Det er et led i forsomerens politiske forlig, og det er vel det eneste blandt alle de lovforslag, som er til behandling i dag, der er noget positivt, noget sanerende i.

Vi vil undlade at stemme ved afstemningen over lovforslaget om tjenestemændenes reguleringstillæg, men vi vil stemme imod lovforslagene om forlængelse af kollektive overenskomster, om pris- og avancestop, om udbyttebegrænsning samt lovforslaget om indseende med priser.

Som motivering herfor skal jeg fremføre:

For det første, at regeringen har villet tvinge disse forslag igennem tinget uden realitetsforhandling og dermed tilsidesat hensynet til tinget, som på ny af denne regering er reduceret til at blive et ekspeditionskontor.

For det andet, at regeringen forinden lovforslagenes fremsættelse i tinget har afsluttet et forlig med en enkelt organisation, med LO, De samvirkende Fagforbund, hvorved den har givet denne enkelte organisation en urimelig stor magt og indflydelse på lovgivningsarbejdet og har afskåret sig selv fra at forhandle med oppositionen her i tinget.

For det tredje, at lovforslagene ikke rummer nogen helhedsløsning: dels er der ingen helhed, idet man ikke har forsøgt en ligelig hensyntagen til de forskellige interesser og erhvervsgrupper, dels er der ingen løsning i disse forslag på landets økonomiske problemer, idet det må forventes, at disse love absolut ikke kan eller vil føre til en dæmpning af inflationen, da de end ikke dæmper omkostningsstigningerne, således som det måtte forventes af dem.

For det fjerde at lovforslagene er ledsaget af en forøgelse af de offentlige udgifter med 1.700 mill. kr., hvilket har foranlediget regeringen til at stille forslag om en bunden opsparring, som burde være overflødig, og

som kun kan ødelægge de gavnlige virkninger af skatteomlægningen, som alle tilstræbte i fjor, og som kan hæmme den nødvendige private opsparring.

Og for det femte vil vi stemme imod, fordi vore egne forslag og synspunkter alle er blevet totalt afvist under udvalgsbehandlingen i løbet af 10 timer.

Derfor må regeringsflertallet alene påtage sig ansvaret for gennemførelsen, hvilket er så meget mere rimeligt, som det er den samme regering og det samme flertal, der siden novembervalget i 1960 har sat de gode tider over styr. Vor kritik, vore advarsler og vore forslag er alle blevet totalt afvist. Vi kan derfor ikke dele det ansvar, som nu alene må hvile på dem, der har bragt landet ud i stigende vanskeligheder, og som nu ønsker at tage ansvaret for en lovgivning, der formentlig vil føre os ud i endnu større vanskeligheder.

Helge Larsen: Det økonomiske råds formandskab gav som bekendt i sin beretning til regeringen af 18. december 1962 en klar redegørelse for de økonomiske problemer, som samfundet ville stå overfor i forårsmånederne 1963. Formandskabet henstillede, at man søgte tilvejebragt en samlet løsning på alle disse problemer.

For det radikale venstres vedkommende var det en naturlig ting at medvirke til, at en sådan helhedsvurdering kunne blive lagt til grund for de beslutninger, vi skulle tage i forårsmånederne. Med de forslag til en helhedsløsning, som foreligger fra den høje regerings side, er der efter mit partis opfattelse taget et sådant hensyn og anlagt en sådan helhedsvurdering. Man søger at holde indkomstforøgelserne inden for de meget snævre rammer, som produktionsfremgangen i 1963 betinger, når vi samtidig skal standse tilbagegangen i valuta-beholdningen og gerne bringe beholdningen til at vokse inden for dette år. Der er i helhedsløsningen — hvilket mit parti har lagt vægt på — taget et socialt hensyn til de lavt lønede og de socialt svageste stillede, og der er anlagt en helhedsbetragtning, der bevirker, at der fra alle sider i samfundet vil blive taget hensyn til den, ligesom det ved lovforslagene er sikret, at vi ikke til foråret kommer ud i en storkonflikt, men får arbejdsfred i de kommende 2 år.